

د افغانستان اسلامي امارت

د ارشاد، حج او اوقافو وزارت

د مساجدو د ارشاد او انسجام ریاست

د جمعی ورځې د خطابت موضوع او

لیکلی تقریر او بیان چې د هیواد د مرکز او ولایاتو

ټولو خطیبانو ته په دواړو ملي ژبو (پښتو او دري) کې لېږل کېږي.

۶/ جمادی الأولى/ ۱۴۴۶ هـ، ق مطابق ۱۸/ عقرب/ ۱۴۰۳ هـ، ش

عواقب خطرناک نیت بد وادامه دشمنی با یكدیگر در بین مسلمانها

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله نستعينه ونستغفره ونتوب إليه، ونعوذ بالله من شرور أنفسنا ومن سيئات أعمالنا، من يهده الله فلا مضل له، ومن يضلل فلا هادي له، ونشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، ونشهد أن محمداً عبده ورسوله، أرسله بين يدي الساعة بشيراً ونذيراً، وداعياً إلى الله بإذنه وسراجاً منيراً، فهدى الله به من الضلالة، وبصر به من العمى، وأرشد به من الغي، وفتح به أعينا عمياً وآذاناً صماً، وقلوباً غلفاً، حيث بلغ الرسالة وأدى الأمانة، ونصح الأمة، وجاهد في الله حق جهاده، وعبد الله حتى أتاه اليقين من ربه، صلى الله عليه وعلى آله وصحبه وسلم تسليماً كثيراً وبعد:

قال الله عزَّ وجلَّ في مُحكم كتابه وهو أصدق القائلين: **وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعاً وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَاناً وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ** [آل عمران: (۱۰۳)]

حاضرین محترم!

السلام عليكم ورحمة الله وبركاته!

قبل از اسلام در زمان جاهليت در بين قبایل ومردم جنگ، دشمنی با یكدیگر، اختلافات بدبینی و بدنیتی یکی بردیگر به اوج خود رسیده بود ودر بین قبایل جنگ وکشتار سالهای متمادی جریان داشت وبه صدها و هزارها نفرکشته می شدند وبنام غیرت در جنگها یک قوم از قوم دیگر حمایت میکردند. جناح غالب جناح مغلوب را اعم از خورد، بزرگ و زنان ایشان را از تیغ میکشیدند.

اگر همه دنیا دست با هم میدادند تا اینکه دشمنی ذات البینی زمان جاهليت را از میان بردارند ودر آن خیلی پول گزاف را به مصرف میرسانند باز هم این دشمنی را از بین برده نمی توانستند. طوریکه قرآن کریم از این حالت بد یاد آوری کرده میفرماید: **{لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعاً مَا أَلْفَتْ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ}** {الانفال: (۶۳)}

ترجمه:- ودر میان دلهای آنان الفت ایجاد کرد اگر تمام آنچه را که در زمین است صرف میکردی نمی توانستی که در دلهای آنان الفت بیاوری.

وقتیکه آفتاب درخشان اسلام طلوع کرد تمام این تاریکی هارا از بین برد، رویه دوستی با دشمن؛ برادری با دوست را در قلب ها جایگزین نموده و در بین مسلمانها محبت و یکپارچگی را به وجود آورد، سپس حضرت سلمان فارسی و بلال حبشی رضی الله عنهما از جمله خاندان بزرگ اسلام شمرده شدند.

به آمدن اسلام تمام خصلت ها و اعمال زمان جاهلیت حرام گردانیده شد که در راه وحدت جامعه مانع بود و دین مقدس اسلام همه مسلمانان را برادر گردانید و در دلهای آنها احساس برادری را انداخت و مسلمانان را اینطور امر کرد: {وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا} آل عمران: (۱۰۳)

ترجمه:- و همه به رسن الله چنگ زنید و پراکنده نشوید و نعمت الله را با خویشتن بیاد آورید که (پیش از نزول قرآن و اسلام) دشمنان یکدیگر بودید، پس الله در میان دلهای شما الفت ایجاد کرد پس به سبب نعمت او برادر گردیدید. **تشریح و توضیح:** یعنی بر مسلمانان لازم است که به کتاب الله چنگ بزنند، اختلافات و دشمنی را در بین خود به نقطه پایان برسانند.

زیرا که به برکت اسلام امروز آنها برادر اند، و آن روزها و شبهای بدی را بیاد آورید که یک دیگر را به ناحق به قتل میرساندید که این در واقع یک نوع عذابی بود که بالای شما مسلط شده بود، در روایات آمده است که در بین قبایل اوس و خزرج دشمنی به یک صد و بیست سال رسیده بود اما به برکت اسلام آتش دشمنی خاموش شد و اکنون همه مسلمانان برادر یکدیگر اند و مقتضای برادری این است که برای یکدیگر خیر خواه بوده و یکی بر دیگر نیت بد نداشته باشند. و قلب های خود را برای یک دیگر صاف کنند و به یک دیگر دعا کنند و از برای یک دیگر بخشش بخواهند، برادر مسلمان اینطور عمل و حرکتی را انجام ندهد که قلب برادر مسلمان دیگر را آزار و اذیت برساند.

دین مقدس اسلام نه تنها اختلافات و دشمنی های ذات البینی را کوبیده بلکه آن اسبابی که باعث نیت بد و دشمنی میگردد حرام قرار داده است: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرُ قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ عَسَىٰ أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِنْ نِسَاءٍ عَسَىٰ أَنْ يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِاللُّقَابِ بِئْسَ الْإِسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَنْ لَمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ (۱۱) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبَ بَعْضُكُم بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ} الحجرات: (۱۲)

ترجمه:- ای کسانی که ایمان آورده اید نباید گروهی از شما گروه دیگری را مسخره کند چه بسا که آنان از ایشان بهتر باشد و نباید زنانی؛ زنان دیگری را مسخره کنند چه بسا که آنان از ایشان بهتر باشد و در میان تان عیب جوئی نکنید و یک دیگر را با لقب های زشت بخوانید چه بد است نام و عنوان فسق بعد از ایمان آوردند و کسانی که توبه نکنند پس ایشان همان ظالمان اند؛ ای کسانی که ایمان آورده اید از بسیار گمان ها اجتناب کنید چون بعضی از گمان ها گناه می باشد و جاسوسی مکنید و برخی از شما برخی دیگری را غیبت نکند آیا کسی از شما دوست دارد که گوشت برادر مرده اش را بخورد به یقین که آنرا کره و ناپسند می میداند و از الله بترسید یقینا الله توبه پذیر مهربان است.

تشریح و توضیح: مقصد از تمام اوامر و نواهی اسلام به وجود آوردن یک جامعه سالم و نیکبخت است، آن جامعه ای که از جنگ، جدال، خصومت و تفرقه پاک باشد و افراد جامعه در بین خود یکی با دیگر متعاون و همکار باشند. از همین

جهت در آیه فوق از تمام آن کارها و اعمال منع شده که بد گمانی را در جامعه ایجاد میکند و سبب دشمنی میگردد مانند: تمسخر کردن یکی بر دیگر؛ مزاح و عیب یکدیگر را بیان کردن، یکی دیگر را به القاب بد نام گرفتن، بدون موجب به مردم بد گمانی، جاسوسی و غیبت کردن یک دیگر و غیره... که در احادیث شریف موارد دیگری هم به تفصیل ذکر شده است آن کارهای که سبب نیت بد و تداوم دشمنی میشود. در یک حدیث شریف یاد آوری شده است: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ « إِيَّاكُمْ وَالظَّنَّ فَإِنَّ الظَّنَّ أَكْذَبُ الْحَدِيثِ وَلَا تَحَسَّسُوا وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا تَنَافَسُوا وَلَا تَحَاسَدُوا وَلَا تَبَاغَضُوا وَلَا تَدَابَرُوا وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا ». صحیح البخاری (۵۴/۱۳)

ترجمه:- خود را نگهدارید از گمان، زیرا که گمان دروغ ترین سخن است، و آگاهی حاصل نکنید، تجسس نکنید، فخر نکنید، حسد و کینه نوزید، غضب نکنید پشت نگردانید از یک دیگر، شوید بندگان خداوند برادران.

الله تعالی از دشمنی ذات البینی و نیت بد منع کرده و فرموده است: که مانند امتان گذشته مشوید که در بین خود یکی بر دیگری نیت بد میکردند سپس در بین خود دشمنی میکردند زیرا که دشمنی را دامن زدن عمل شیطانی است، به مسلمانان لازم است که از آن خود را حفاظت کنند. الله تعالی فرموده است: وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُبِينًا {الاسراء: (۵۳)}

ترجمه:- وای پیامبر به بندگانم بگو سخنی را بگویند که بهتر است چون شیطان در میان ایشان فساد و دشمنی می اندازد، همانا شیطان برای انسان دشمن آشکار است.

همچنان در آیه مبارکه دیگر آمده است: { يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ } النور: ۲۱

ترجمه:- ای کسانی که ایمان آورده اید از گامهای شیطان پیروی نکنید و هرکس از گامهای شیطان پیروی کند بداند که او به فحشاء و منکر دستور میدهد .

تشریح و توضیح: الله تعالی فرموده است: وقتیکه شما سخن میگویید به لهجه نرم و مهربانی سخن بگویید؛ زیرا که شیطان کوشش میکند که از زبان شما سخن بد و پرازداد را بیرون کند.

همچنان نیت بد و دشمنی از وسوسه شیطان به وجود می آید زیرا که الله تعالی فرموده است: از گامهای شیطان پیروی نکنید زیرا که شیطان دشمن ازلی انسان است و او سوگند کرده است که من بندگان الله را به بی راهه میکشانم که از جمله آن راه ها یکی هم نیت بد و ادامه دشمنی است. و در آیه دوم الله تعالی میفرماید: که شما از گامهای شیطان پیروی نکنید زیرا که شیطان به فحشاء و منکرات امر میکند و کار شیطان همین است که مسلمانان را به بیراهه بکشاند و در بین خود به مصیبت ها گرفتار کند و بخاطر همین کار در هر حالت با انسان می باشد، تا که انسان را گمراه کند؛ طوری که در یک حدیث شریف آمده است: عَنْ جَابِرٍ قَالَ سَمِعْتُ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ « إِنَّ الشَّيْطَانَ يَحْضُرُ أَحَدَكُمْ عِنْدَ كُلِّ شَيْءٍ ». صحیح مسلم (۱۱۴/۶)

ترجمه:- از حضرت جابر رضی الله عنه روایت است او میگوید من از رسول الله صلی الله علیه و سلم شنیدم که فرمودند: یقیناً شیطان حاضر میشود به نزد یکی از شما در هر چیز.

یعنی شیطان همیشه پشت مسلمان را گرفته است حتی در وقت طعام خوردن هم با او می باشد.

و در حدیث شریف دیگر آمده است: عن جابر - رضي الله عنه - قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ : «إِنَّ الشَّيْطَانَ قَدْ يَسَسَ أَنْ يَعْبُدَهُ الْمُصَلُّونَ فِي جَزِيرَةِ الْعَرَبِ ، وَلَكِنْ فِي التَّخْرِيشِ بَيْنَهُمْ» . رواه مسلم .

ترجمه:- از جابر رضی الله عنه روایت است که میگوید: رسول الله صلی الله فرمودند: یقیناً شیطان از این نا امید شده است که او را مومنان عبادت کنند (یعنی عبادت بتها شود) در جزیره العرب مگر کار او مسلمانان را در بین خود انداختن است. امام نووی رح در شرح این حدیث میگوید: یعنی شیطان از این نا امید شده است که مسلمانان او را در جزیره العرب عبادت کنند؛ مگر او کوشش میکند که ایشانرا یکی بردیگر در دشمنی بیندازد؛ خصومت و بد بینی، جنگ و فتنه هارا در بین ایشان به وجود آورد. شرح النووی علی مسلم (۱۷/ ۱۵۶)

بناءً بر مسلمان لازم است که به دسیسه های دشمن ازلی خود متوجه شود. قلب، عقل و جوارح خود را از وسوسه های شیطان حفاظت کند. جنگ، خصومت و ادامه دشمنی صفت بد است؛ سپس برای مسلمان لازم است که از این خوی و خصلت بد خود داری کند. در حدیث شریف آمده است: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «كَفَى بِكَ إِثْمًا أَنْ لَا تَزَالَ مُخَاصِمًا». سنن الترمذي (۴/ ۳۵۹)

ترجمه:- از عبدالله بن عباس رضي الله عنهما روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: کفایت میکند بر تو آنقدر گناه که تو همیشه مخاصم باشی.

در روایت امام دارمی موقوفا آمده است: (وكفى بك إثما ان لا تزال مخاصما وكفى بك إثما ان لا تزال مमारيا) سنن الدارمي (۱/ ۱۰۰)

ترجمه:- کفایت میکند بر تو آنقدر گناه که تو همیشه مخاصم باشی. کفایت میکند بر تو آنقدر گناه که تو همیشه مخاصم باشی.

ادامه جنگ، خصومت و دشمنی خوی و خصلت منافق است. الله تعالی فرموده است: {وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَى مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ} البقرة: (۲۰۴)

ترجمه:- و از مردمان کسی هست که سخنان او راجع به زندگانی دنیا تو را در تعجب می اندازد و الله را به آنچه که در دل دارد گواه میگیرد (قسم میخورد) در حالیکه او سر سخت ترین دشمنان (و خصومت گران است).

یعنی انسان منافق آن است که در ظاهر سخنان شیرین میگوید و ایمان خود را صفت میکند اما در حقیقت با مومنان به طور دومی در جنگ بوده و در زمین فساد میکند.

شخص دشمنی کننده به نزد الله تعالی نسبت به همه مردم مبعوض ترین فرد است. در حدیث شریف آمده است: عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِنَّ أَبْغَضَ الرَّجَالِ إِلَى اللَّهِ الْأَلَدُّ الْخَصِيمُ». صحيح البخاري (۶/ ۲۵۵)

ترجمه:- از حضرت عائشه رضی الله عنها روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: یقیناً از همه مبعوض تر شخص نزد الله تعالی شخص جنگجو و یا آن شخصی که به طور دومی خصومت کننده است.

عواقب خطرناک نیت بد و ادامه دشمنی با یکدیگر در بین مسلمانها:

نیت بد و ادامه دشمنی همواره قلب انسان را درد مند میکند، قلب و مغز او راحت نمی باشد بلکه همیشه در آتش انتقام گرفتن از جانب مقابل میسوزد. نیت بد و ادامه دشمنی عواقب خطرناکی دارد که بعضی آنها قرار ذیل است:

۱- کسانیکه در بین خود یکی بر دیگر نیت بد میکنند و دشمنی را ادامه میدهند، عمل نیک آنها معلق میماند تا وقتی قبول نمی شود که آنها از دشمنی توبه گار نشده و صلح نمایند

و در حدیث شریف آمده است: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: «ثَلَاثَةٌ لَا تَرْتَفِعُ صَلَاتُهُمْ فَوْقَ رُؤُوسِهِمْ شَبْرًا: رَجُلٌ أُمَّ قَوْمًا وَهُمْ لَهُ كَارِهُونَ، وَامْرَأَةٌ بَاتَتْ وَزَوْجُهَا عَلَيْهَا سَاخِطٌ، وَأَخْوَانٌ مُتَصَارِمَانِ». سنن ابن ماجه ت الأرئووط (۲/ ۱۱۶)

ترجمه:- از عبد الله ابن عباس رضی الله عنهما روایت است که نبی علیه السلام فرمودند: سه اشخاصی است که نماز آنها از سرایشان به اندازه یک بلست بلند نمی شود؛ ۱- آن شخصی که به یک قوم امامت میکند در حالیکه آنها این را بد می بینند (به اساس ملاحظات دینی) ۲- آن زنیکه شب را سپری میکند در حالیکه شوهر با او قهر است. ۳- آن دو برادر (ایمانی یا نسبی) که یکی با دیگرینا برخصومت مقاطعه کرده باشند.

در حدیث فوق مراد از مقاطعه نیت بد و دشمنی است و نماز اینها از این جهت قبول نمیشود که در شریعت بیش از سه روز مقاطعه کردن به ناحق حرام است.

در حدیث شریف دیگر آمده است: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ « تَفْتَحُ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ كُلَّ يَوْمٍ اثْنَيْنِ وَخَمِيسٍ فَيُغْفَرُ فِي ذَلِكَ الْيَوْمَيْنِ لِكُلِّ عَبْدٍ لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا إِلَّا مَنْ بَيْنَهُ وَبَيْنَ أَخِيهِ شَحْنَاءٌ فَيُقَالُ أَنْظِرُوا هَذَيْنِ حَتَّى يَصْطَلِحَا ». سنن أبي داود-ن (۴/ ۴۳۲)

ترجمه:- از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که نبی علیه السلام فرمودند: باز کرده میشود دروازه جنت در هر روز دوشنبه و پنجشنبه و بخشش کرده میشود در این دو روز به هر آن بنده ای که مرتکب شرک با الله تعالی نشده باشد در هیچ چیزی. مگر (بخشش کرده نمیشود) کسی را که بین (او و برادر اسلامی و نسبی او) دشمنی باشد و از جانب الله تعالی گفته میشود، این هر دو انتظار کنند تا که صلاح بین ایشان صورت گیرد.

ظاهر این حدیث دلالت میکند بر اینکه گناهان این دو شخص تا زمانی بخشیده نمیشود که بایکدیگر آشتی و صلح نکرده باشند. مرقاة المفاتیح (۱۴/ ۳۳۲)

۲- نیت بد و ادامه دشمنی در بین مسلمانها امت اسلامی را ضعیف و سبک میکند، هیبت و شوکت آنها از بین میرود. الله جل جلاله درباره دشمنی ذات البینی فرموده است: { وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ } الانفال: (۴۶)

ترجمه:- (و دیگر اینکه در اثنای جنگ) الله و رسول او را اطاعت کنید و بایکدیگر اختلاف نکنید که سست و بزدل میشوید و قوت و هیبت شما از بین میرود بلکه صبر کنید چونکه (نصرت) الله با صبرکنندگان است.

شرح و توضیح: الله تعالی در آیه فوق مسلمانها را از اختلافات ذات البینی و ادامه دشمنی منع کرده است، زیرا که به اثر دشمنی و اختلافات جامعه اسلامی ضعیف میشود، قوت و هیبت شان از بین میرود.

امام فخر الدین رازی رح در تفسیر این آیت میگوید: نزاع سبب دو کار میگردد، اول: ضعف و ناتوانی. دوم: از بین رفتن و یاهم آن هوایی که الله تعالی از برای شکست دشمن میفرستد. تفسیر الرازی: (ص: ۲۱۴۹) دار إحياء التراث.

۳- نیت بد و ادامه دشمنی در بین مسلمانها سبب خاتمه بد میگردد.

و در حدیث شریف آمده است: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- « لَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثٍ فَمَنْ هَجَرَ فَوْقَ ثَلَاثٍ فَمَاتَ دَخَلَ النَّارَ ». سنن ابی داود-ن (۴/ ۴۳۱)

ترجمه:- از ابو هریره رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرموده است: حلال نیست (جائز نیست) از برای مسلمان که ترک کند سخن گفتن را با برادر خود پیش از سه روز، پس کسیکه برادر خود را ترک کرد بیشتر از سه روز سپس در این حالت وفات کرد وارد آتش جهنم میشود.

۴- در نیت بد و ادامه دشمنی در بین مسلمانان قطع صلہ رحمی آمده و این گناه کبیره است.

اگر نیت بد و دشمنی در میان خویشاوندان باشد، ایشان مرتکب گناه کبیره میشوند زیرا که ایشان پرورش قرابت را از بین بردند و قطع صلہ رحمی گناه کبیره است. و برای هر دوجانب ضرور است که از این کار توبه کرده و در بین خود به عوض دشمنی صلح کنند. در حدیث شریف آمده است: عَنْ أَبِي أَيُّوبَ الْأَنْصَارِيِّ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: « لَا يَحِلُّ لِرَجُلٍ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثِ لَيَالٍ يَلْتَقِيَانِ فَيُعْرَضُ هَذَا وَيُعْرَضُ هَذَا وَخَيْرُهُمَا الَّذِي يَبْدَأُ بِالسَّلَامِ ». متفق علیه ترجمه:- از ابو ایوب انصاری رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرموده اند: حلال نیست (جائز نیست) از برای یک نفر (این سخن) ترک کند برادر خود را (برادر دینی و یانسی) بیشتر از سه شب و سه روز، یکی با دیگر روبرو میشوند روی میگرداند این و روی میگرداند مقابل آن، و در بین اینها بهتر کسی است که اول شروع کند به سلام دادن. یعنی آن شخص در بین اینها افضل است که مقاطعه را ترک کند به دشمن خود سلام بدهد.

۵- نیت بد و ادامه دشمنی در بین مسلمانها سبب نفرت ملائک گردیده و رفاقت شیطان را زیاد میکند.

اگر کسی در مقابل مسلمان نیت بد میکند و یا با او دشمنی را پرورش میدهد این کار سبب نفرت و دوری ملائک میگردد و به این کار این شخص به شیطان نزدیک میشود و نزدیکی با شیطان مملو از خطر است؛ زیرا که در این وقت یا اختیار او به دست شیطان می افتد که شیطان هروسوسه ای که به او بکند می پذیرد. در حدیث شریف آمده است: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَجُلًا شَتَمَ أَبَا بَكْرٍ وَالنَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَجَعَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَعْجَبُ وَيَتَبَسَّمُ فَلَمَّا أَكْثَرَ رَدَّ عَلَيْهِ بَعْضَ قَوْلِهِ فَعَضِبَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَامَ فَلَحِقَهُ أَبُو بَكْرٍ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ كَانَ يَشْتُمْنِي وَأَنْتَ جَالِسٌ فَلَمَّا رَدَدْتُ عَلَيْهِ بَعْضَ قَوْلِهِ غَضِبْتَ وَقُمْتَ قَالَ إِنَّهُ كَانَ مَعَكَ مَلَكٌ يَرُدُّ عَنْكَ فَلَمَّا رَدَدْتُ عَلَيْهِ بَعْضَ قَوْلِهِ وَقَعَ الشَّيْطَانُ فَلَمْ أَكُنْ لِأَقْعُدَ مَعَ الشَّيْطَانِ». مسند أحمد (۱۵/ ۳۹۰)

ترجمه:- از ابوهریره رضی الله عنه روایت است او میگوید که یقیناً شخصی به ابوبکر صدیق دشنام داد و رسول الله صلی الله علیه وسلم هم نشسته بودند، و نبی علیه السلام از دشنام این شخص تعجب کرده و تبسم کرد. هر گاه آن شخص دشنام دادن را زیاد کرد ابوبکر صدیق رضی الله عنه بعضی سخنان او را به او واپس گفت؛ نبی علیه السلام قهر شد از جا برخاست و ابوبکر صدیق رضی الله عنه به دنبال او رفت و برایش گفت: ای رسول خدا! آن شخص به من دشنام داد و تو نشسته بودی و قتیکه من بعضی سخنان او را به او واپس گفتم شما قهر شده و از جا برخاستید؟ نبی علیه السلام برایش گفت: یقیناً به همراهی تو ملائک بود که از طرف تو سخنان او را به او واپس میکردند، و قتیکه شما بعضی سخنان را واپس گفتید: شیطان در میان آمد، پس من حاضر نیستم که با شیطان بنشینم در (یک مجلس).